

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 11Co/83/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117205440  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117205440.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobkyne K. O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. N., H. C. G. XXXX/X, v konaní právne zastúpenej Aequitas s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Dolná 19, IČO: 36 628 841, proti žalovanému Poľnohospodárske družstvo Banská Bystrica časť Podlavice, so sídlom Banská Bystrica - Podlavice, IČO: 00 189 251, v konaní právne zastúpeného AK SUCHOŇOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 12, IČO: 47 234 787, o zaplatenie 233,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C/20/2017-85 zo dňa 01.02.2018, takto

### rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v II. výroku **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi **n e p r i z n á v a .**

### o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd v zmysle §144, §145 ods. 1, §256 ods. 1, §262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) zastavil konanie (I. výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu dňa 09.03.2017, domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 233,- Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Dňa 28.11.2017 zobrala žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že žalovaný na pojednávaní zmenil svoju doterajšiu právnu argumentáciu; žiadala konanie zastaviť a priznať jej nárok na náhradu trov konania. Žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby a žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti uzneseniu okresného súdu do jeho II. výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby krajský súd rozhodnutie okresného súdu o trovách konania zrušil a vydal vo veci rozhodnutie, ktorým prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Uplatnila si aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že sa domáhala zaplatenia 233,- Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť v dôsledku užívania nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne žalovaným bez právneho dôvodu v súlade s §451 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa dňa 11.11.2016 pred podaním žaloby navrhla žalovanému vysporiadanie majetkovoprávných vzťahov k pozemkom v k. ú. H., obec H., okres N. N. a to formou uzatvorenia nájomnej zmluvy. Žalovaný dňa 25.11.2016 zaslal žalobkyňi návrh na uzatvorenie nájomnej zmluvy s ročnou výškou nájmu 2,52 Eur. S navrhovanou výškou nájmu žalobkyňa nesúhlasila a zaslala žalovanému vlastný návrh výšky nájmu, ktorý sa opierať o znalecký posudok č. 20/2017 znalca L. W. N. zo R., P. J. S. XXX/XX o ročnej výške nájmu za pozemok, určenej v sume 605,79 Eur. Žalovaný s navrhovanou výškou nájmu nesúhlasil, čo žalobkyňi oznámil mailom zo dňa 23.02.2017. Následne dňa 09.03.2017 podala žalobkyňa žalobu o zaplatenie 233,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia žalovaného, ku ktorému došlo v dôsledku užívania nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne bez právneho dôvodu. Na pojednávaní dňa 21.11.2017 žalovaný uviedol, že nehnuteľnosti užíva na

základe nájomného vzťahu, založeného zákonom a to v zmysle §22 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len „pozemkový zákon“). V súlade s §22 ods. 6 pozemkového zákona platí, že ak medzi doterajším užívateľom a vlastníkom nehnuteľností s výnimkou poľnohospodárskej a lesnej pôdy nedošlo k inej dohode, vznikne dňom účinnosti tohto zákona alebo dňom, keď bola nehnuteľnosť podľa druhej časti tohto zákona vydaná, medzi nimi nájomný vzťah, ktorý možno kedykoľvek vypovedať. Výpovedná doba je 3 mesiace. Výpovedná doba začne plynúť prvým dňom mesiaca, nasledujúceho po doručení výpovede. Dňa 27.11.2017 žalobkyňa zobrala žalobu späť, pretože existencia nájomného vzťahu k pozemku vylučuje úspešné domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia zo strany vlastníka veci, ktorým je žalobkyňa. Okresný súd Banská Bystrica konanie dňa 01.02.2018 zastavil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania podľa §256 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyňa s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7MCdo 4/2010 poukázala na otázku procesného zavinenia zastavenia konania. Žalobkyňa k späťvzatiu žaloby motivovali skutočnosť, spočívajúce v správaní sa žalovaného, keďže predmetom sporu bola náhrada za užívanie pozemkov bez právneho dôvodu, t.j. vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný pritom ani pred začatím súdneho konania ani vo svojich vyjadreniach ku veci samej neuvádzal, že vec užíva na základe nájomnej zmluvy, ale spornou bola výlučne výška bezdôvodného obohatenia. Právny dôvod svojho užívania žalovaný uviedol až na ústnom pojednávaní vo veci samej. Žalobkyňa pritom aj napriek skutočnosti, že nájomná zmluva mala vzniknúť zo zákona, nemohla vedieť, či nájomná zmluva vznikla zo zákona, pretože vlastníkom veci sa stala 21.10.2016 a nemohla mať teda vedomosť o tom, či medzi predchádzajúcim vlastníkom a žalovaným došlo k inej dohode, prípadne či predchádzajúci vlastníci neukončili nájomnú zmluvu vzniknutú zo zákona výpoveďou tak, ako to zákon predpokladá. Žalovaný súhlasil s návrhom na uzatvorenie nájomného vzťahu a predložil žalobkyňi návrh nájomnej zmluvy, ktoré konanie nasvedčovalo tomu, že k nehnuteľnostiam nemá žiadny právny vzťah. Z vyššie uvedených dôvodov žalobkyňa síce vzala žalobu späť, čo viedlo k zastaveniu konania, avšak motívom späťvzatia žaloby bola bezvýslednosť domáhania sa vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov bez právneho dôvodu, pokiaľ existoval právny dôvod ich užívania. O existencii takéhoto dôvodu žalobkyňa nemala a nemohla mať vedomosť a naopak žalovaný, ktorý takúto vedomosť mal, žalobkyňa o tejto skutočnosti žiadnym spôsobom neinformoval, čím sa pričínil vznik sporu. Tým zároveň procesne zavinil späťvzatie žaloby, pretože žalobkyňa, pokiaľ by mala vedomosť o existencii nájomného vzťahu, by sa žalobou nedomáhala vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovaný pritom nájomný vzťah až do ústneho pojednávania vo veci samej netvrdil, neplatil nájomné vo výške obvyklej v čase vzniku nájomného vzťahu a v katastri nehnuteľností sa nenachádza ani údaj o existencii takéhoto nájomného vzťahu, hoci mal trvať od roku 1991, t. j. viac ako 5 rokov.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§34 C.s.p.) vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1, 2 C. s. p. bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

5. Podľa §387 ods. 1, 2 odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd, súc v zmysle §380 C.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne, ako aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, z hľadiska či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vecne správne a svoje rozhodnutie aj dostatočne a riadne právne odôvodnil.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že jediným dôvodom späťvzatia žaloby na uloženie povinnosti zaplatiť žalobkyňi finančné prostriedky titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie poľnohospodárskych pozemkov, pričom spor prebiehal na súde od 09.03.2017, bola informácia žalovaného na pojednávaní dňa 21.11.2017 o tom, že žalovaný užíval nehnuteľnosti na základe družstevného práva v zmysle §22 zákona č. 229/1991 Zb., vzhľadom na ktorý nedošlo k uzavretiu nájomnej zmluvy, pretože došlo k vzniku nájomného vzťahu zo zákona s tým, že potom výška nájomného má vychádzať z tohto

právneho predpisu, t.j. zo zákona č. 229/1991 Zb.. Poľnohospodárskou pôdou sú tie nehnuteľnosti, ktoré tvoria poľnohospodársky areál a boli postavené do roku 1991. Tento vzťah sa spravoval zákonom č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, ktoré sú v zmysle §1 zastavané stavbou na poľnohospodárske účely, postavenou do roku 1991. V zmysle §23 uvedeného právneho predpisu sa tento nájomný vzťah spravuje zákonom č. 504/2003 Z.z. v spojení so zákonom č. 229/1991 Zb.. Žalovaný nepoprel rozsah užívania týchto nehnuteľností, má záujem platiť za ich užívanie, avšak len vo výške určenej týmito právnymi predpismi a obvyklej vo vzťahu k ostatným vlastníkom poľnohospodárskych pozemkov. Tieto skutočnosti vyplývajú zo zápisnice z pojednávania 21.11.2017 (č.l. 60 spisu). Pojednávanie súd odročil na neurčito za účelom poskytnutia 15 - dňovej lehoty právneho zástupcovi žalobkyne na písomné vyjadrenie k uvedeným skutkovým a právnym tvrdeniam žalovaného. Dňa 28.11.2017 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila súdu späťvzatie žaloby s návrhom na zastavenie konania vzhľadom na zmenu právnej argumentácie žalovaného s tým, že požiadala o náhradu trov konania, keďže procesne zavinila trovy konania strana žalovaného.

8. Odvolanie nie je dôvodné.

V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strany.

9. V spore je teda pri rozhodovaní o trovách konania rozhodujúci výsledok konania. Z hľadiska výsledku konania v prejednávanej spore bol úspešný žalovaný. Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania použil správne zákonné ustanovenie, keď žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyne. Ani odvolací súd v prejednávanej veci nevidel príčinu na priznanie trov resp. nároku na náhradu trov konania žalobkyne; okresný súd správne rozhodol o povinnosti žalobkyne ako neúspešnej strany v spore nahradiť trovy konania úspešnému žalovanému. Žalobkyňa v čase, keď kupovala pôdu, si mala a mohla zistiť od pôvodného vlastníka, či je alebo nie je k uvedenému pozemku založený nájomný vzťah. Je povinnosťou budúceho vlastníka zistiť si, v akom stave kupuje nehnuteľnosti - pozemky a túto povinnosť nemôže pripisovať žalovanému, ktorý je nájomcom daných pozemkov zo zákona. Žalovaný uznával nájomný vzťah k pozemkom, avšak vždy namietal žalobkyňou požadovanú výšku. Táto skutočnosť vyplýva z obsahu spisu. Ak žalobkyňa podala na súd žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia prostredníctvom advokáta, bolo jej povinnosťou ozrejmiť si právnu kvalifikáciu svojho uplatňovaného nároku. Rovnako späťvzatie žaloby bolo prejavom vôle žalobkyne. Žalobkyňa zavinila zastavenie konania, preto je povinná nahradiť žalovanému náhradu trov. Okresný súd správne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný; k odvolaniu sa nevyjadril, ani mu žiadne trovy v odvolacom konaní zo spisu nevyplývali. Preto odvolací súd rozhodol, že žalovanému, hoci v odvolacom konaní úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( §427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde ( §427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§127 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§429 ods. 2 C.s.p.).